

Bemærkninger til forslaget

1. Fordelingen af repræsentanter på de deltagende stater er sket ud fra et princip om *ligelighed*. Det skal bemærkes, at i det kommende fra 1978 direkte valgte EF-Parlament foretages fordelingen på basis af *befolkningsstørrelsen* (med visse korrektioner). Således vil Danmark i EF-Parlamentet blive tildelt 16 pladser – at sammenligne med for eksempel Vesttysklands 81 og Hollands 25. I alt vil Danmark i Nordisk Råd få 18 pladser ud af 92, hvilket svarer til 20 pct. I EF-parlamentet 16 pladser ud af 410, hvilket svarer til 4 pct.

2. Det understreges, at der med Nordisk Råd ikke er tale om noget overnationalt organ. I modsætning til hvad der gælder for EF-institutionerne (til en vis grad inklusive Parlamentet), kan ingen beslutninger træffes med direkte virkning for borgere eller virksomheder i det enkelte land, ligesom der til regeringerne også kun kan vedtages uforbindende henstillinger.

3. I forhold til dagens situation indebærer forslaget dog – ud over den direkte valgmåde – flere nydannelser. Således indføres der en generel høringspligt med hensyn til alle de spørgsmål, der

gøres til genstand for samarbejde mellem de nordiske regeringer. Dette sker samtidig med at Rådets ret til på eget initiativ at tage sager op bevares. Endvidere indebærer forslaget modifikationer med hensyn til landenes mandatmæssige repræsentation. Island, der i dag kun har 6 repræsentanter, bringes op på lige fod med de øvrige deltagerstater og får som dem 18 sæder. Færøerne sikres direkte repræsentation uden om den danske delegation. På tilsvarende måde sikres Åland direkte repræsentation. Og Grønland får – til forskel fra hvad der gælder i dag – en sikret ret til repræsentation. Med hjemmestyrets indførelse vil de to grønlandske mandater få en selvstændig stilling, hvilket i øvrigt vil indebære, at den syddanske delegation vil skulle opsuppleres fra 16 til 18.

4. Et citat: »Jeg forventer, at Nordisk Råds betydning vil øges væsentligt i løbet af de nærmest følgende år, fordi der vil blive stillet krav om forstærket regionalt samarbejde. En naturlig følge af sådant krav vil være, at det overvejes at indføre direkte valg af repræsentanter til Rådet – –«

(Ib Stetter under Nordisk Råds 20. session i Helsingfors i februar 1972).